

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в крону 4.20 зл.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. зл.,
Італії 7.50 зл., Німеччині 7.50
зл., Швейцарії 5 шв. фр.,
Мексикоплатити 30 к. зл., Ру-
мунії 150 лей, Болгарії 750
зл., Австрії 7.50 зл. З інших
країн 1 дол.

В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.
—
ціна
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Нарешті після вісьмох місяців "урядування" уступив гомінквий міністр-прем'єр Тугут. Не так уступив, як радше Ст. Грабські, політичний диктатор кабінету Вл. Грабського. Найно-віша пристань цього псевдо-ради-кального і псевдо-демократичного Дон Кіхота, — клуб партії праці зосередив йому цю прикру опера-цію декларацією, в якій між иншим говорить:

Господарська ситуація держави й економічне положення працюючих верств — дає місце повстанню, постійно і спійно погіршується. Село верейшло границі чужаки. Населення міст агітається під титарець дорожниця. Державні робітники топають. Нічим незв'язаний доміз затишується роскони дозволяє на заспокоєння чужацького війнишнього вимог насміюся, що живуть в пралі йити, і руйнує торговельний бізнес держави. Зубожіння села і населення міст все більше обмежує внутрішню консумцію. Заємороздавання держави зисками промисла не є завітний контрбути зі заграничною; він існує лише для директори і надирів рад. Увод німіе оладувати проложити, а населення торговельний бізнес погортає демалогічною заборонною вибідзі за кордон. Замість перебудови звичайного підприємства уряд, заважаючи брешю своїм переохалкам про „самонаростальність“, підносить тарифи, не розуміючи „наслідки“ своїх зааріжків, а через те й ролі того підприємства в господарському житті краю. Поміє злегковаження урядом парламенту і публічної опії, недодержування прийнятих ним зобов'язань доповнюють решти і наказують клябоби праці експерти, що в ділянці господарського й економічного життя теперішній уряд нехтує найціннішими інтересами краю і його працюючих громадян.

Та й сам Тугут покориствовався нагодою, щоби висповідатися зі своїх прогріхів перед газетними справознавцями.

Він жеж був так
мало вибагливий і так мало вима-
гаючий.

«Я брав на увагу можливість — сповідається «демократичний» Доя Кіот, — які дає хвиля, однієї з мусів брати теж на увагу можливість, які та хвиля приносять зі собою. Я вважав тільки, щоб мої слова брали брано серйозно, щоб закони були виконувани, а конституція була впроваджена. На жаль, дійсність не задовольняла мій скромніший вимоги. 8 одній тільки мізбуоді являлося зробити щось реального (Я). Шкож торкається земельної реформи, то тут топтання в одному місці, марнуючи йиму. В міністерстві справедливості не вваляло мені на аротаті кількох місяців вибороти навіть одної провінційальної реєнтури для кандидатів меншости. Стан тюрєм

кицтва погіршується. Світло розвиненій українській кооперації відмовлено кредиту. Не вірено в голод в околицях навішених недородом. Низкі органи міністерства освіти (чи тільки низкі? — Ред.) часто проявляли безпощадно малу скрупулезність і пошукуючи лука заколу. В навішажініших політично внутрішніх справах — пристраз — додержано слова, «самостійно урядуючи при „Новім Світі“» (я міністерстві внутрішніх справ, — Ред.), але вислідом тієї самостійності була постійно зростаюча система провокації, покриття надужиті і самоволі функціонарів, пересували урядовців, які кваліфікуються за тюремні крати, на інші, не раз вишестановиші. В тих умовах єдино ріно, яку вміє довершити, було згодження 54 тез, які мала ухвалити секція і які були — як не початком польської народностевої програми, то щонайменше планом праці на найближчу будуччину».

„Цар-Голод“ на селах

Те, що передбачувалося ще в половині січня і що вясовано в статтях „Щар-Голод“, сьогодні є страшною дійсністю, страшиїшою, як це можна було собі уявити на основі тодішніх даних.

Селом заволоділа чорна розпука, ваяла його в свої холодні обійми, поорала селянські чола, пригавда важким вантажем і накриває вже смертним саваном. В смертельній глушці, серед злочинної бай-ду жности „компетентних чинників“ занепадає село — основа нашої нації, кориться в судорожних голодових болях, нидіє, марнїє, тратить силу, міць і натугу, ажирєє повільною смертю. Село залишилося в собі, до центру приходять, на жаль, тільки скупі відомості, та ті, що приходять є страшні, вбивчі. Голодова катастрофа лавиною розлилася зловж Підкарпаття по лінії Верещині і Сяну. В селах бушує голодовий тиф, розпанюють ся голодова сліпота, жолудкові корчі стискають малюх і великих, матері, старці і діти вються в голодових судорогах. Остання пригорща якого-небудь збіжжя вже давно зникла зі сіл. Голодні люди печуть „пляшки“ зі змерзлої, смердячої бульби, нишпорять по полях за класком, задрод підшуковують пригожий бурян (лободу). Доведені до крайньої розпуки ходять полями і випорнують посажену картоплю. День-а-день приходять звістки про випадки голодної смерті. Зрештою, щоби засунути собі хоч загально дієсний стан на селі, вистане прочитати бюлетени Комітету допомоги „Голодному селу“.

А помічі ні звідки. Заробітків

ніяких нема. А ті, що подекулі трапляються, є хіба гірким глузом із заробітків. В дворах платять робітників по 30, а найвище по 50 сот. денно, але на своїх харчях. Крайню скрупу державну до допомоги (очевидно кредитову) розділено між обшарниками, осадниками польські колонії і панських підли зайків. Справді потребуючим, голодним, майже нічого не припало Селянським делегаціям відповіляють старости мудро, коротко і до-тепно, що — мовляв — „ржова нема пененди“.

А цяк співомість в своїй безмежній злочинності піддержує польська преса, яка багаторазово пише про голод в Росії й в Рад. Україні, яка бачить чуже підлісом, а „свого“ не хоче бачити під носом. Голодова катастрофа на українській національній території під Польщею — на думку тієї преси — є тільки „видаждкою“ несутимлих гайдамацьких агітаторів. Бож правдів в Польщі все йде до ліпшого, а чужинці захоплюються станом польських фінансів. Тому — очевидно! — нема голодової катастрофи, яку то думку піддержують навіть „малопольські“ старости (як прим. переміський), забороняючи навіть заснування повітових комітетів допомоги „Голодному Силу“.

Для польської преси у внутрішній діланції існують тільки терористичні "Відала смерті", комуні-

Red. czas. Dłto: Pr. 379/25. W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy
karny jak Trybunał pracy w Łwowie,
opiera na wniosek Prokuratury Państwowej,
ze treści czasopisma „Dłto” Nr. 114 (10.4.19)
z dnia 26. maja 1925 r. w artykułach pod ty-
tułami: 1) „Wawel i Kreml” między słowami:
a) węgry! Lenin... a) Apostoli i uczeni, b)
a) zahamany Rosja... a) Wsi polski. 2) „Ly-
sty z Warszawy” między słowami: a) pro-
mize... a) Tragedia kościół, b) haducioz a-
gitali... a) Szczęsiorajenia. 3) przypis-
teli do artykułu „Lysty z Warszawy”
między słowami: a) ale i niedocina... a) Tak
widzą nas, b) powoły rozważa... a) ale co-
waz. 4) „Nowiny” a) w wstępie p. t. „17
dniewa mandriwa po bernach” po nepo-
mierzaniu między słowami: Lenin, Lenin.

hony[...], a: teper w, b) w ustępie p. t.
"Szczegółowy opis i wycena" wycenę w
"Jaworowie" od słów: swoje istniewa...
kocina arliuku zawiera znaniona zbrodni
z § 65 a) ustawy karnej w ustępach pod
1) i wycenę z § 303 ustawy karnej w uste-
pach pod 3) z § 305 ustawy karnej w uste-
pach pod 2) z § 268 ustawy karnej w uste-
pie pod 4) a) i z § 302 ustawy karnej w u-
stępie pod 4) b) uznał dokonania 25. maja
1925 roku konstatację za usprawiedliwienie i
zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał
w myśli § 493 p. k. nakaz dalszego rozpo-
wielczania tego pisma drukowanego. Zar-
ządzeniem wydał się nakaz odpowiedzialności
redaktorowi tego czasopisma, by odczeka-
niejże umieszczał bezpłatnie w najbliższym
numerze i na obywateli zbrodni. Numer...

nanie tego nakazu polega za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 18. XII. 1862 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 t. j. za-
sądzenie za przekroczenie na grzywnę do
400 zł. p. Lwów, dnia 26. maja 1925 r.
Hawel.

Red. czat. „Dilo” we Lwowie. Pr. 351125
W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd
okręgowy kamry, jako Trybunał prasowy we
Lwowie orzekł u wniosek Prokuratury Pań-
stwowej, że treść czasopisma „Dilo” Nr. 115
(10,478) z dnia 27.V. 1925 r. pod tytułem
1) „Predmet tochu i darunka” między sło-
wami: a) Błoburskich reżen... a) jak zhańcio-
no, b) ukraszyć narod... a) Zojym budo,
c) hajdamackich reżen... a) Rodja przysia.
Wysawa od słow na ukraszyć

do końca artykułu zawiera znamiona zbrodni z § 65 a) uk. w ustępie poś 1) i wstępku z § 302 uk. w ustępie poś 1) i 2) uznał dokonana 26. maja 1923 r. konfiskatę za za usprawiedliwioną i zwrócił miejsce, na całego nakładu i wydał w trybie 493. p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarząd wydaje się nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonalność tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21. ust. druk. z 14. grudnia 1852 Dz. p. k. Nr. 6. ar 1853. Ł. Zarządzenie za przekroczenie na grzywnie do 400 zł. P. Łwów, dnia 26. maja 1923.

144

НОВИНКИ.

— Поверот д-ра Н. Лелицького. До Львова повернувся після дванадцяти років еміграції відомий громадський діяч і довголітній керівник нашого громадянського життя д-р Костя Лелицький. Широко відомий його на рідній землі.

— Конфіскація. Подорожувача за кінцевий уступ із переломів статті п. 3. «Вини» п. 1. і за шість уступів з статті п. 3. «Недоля» української галицької військової еміграції в ЧСР.

— Нові масові арештування на Волині. Відомо, що судилося жителям: Через діяльність провідників доносили на людей і під стигу Осидка у Золотуonu на яких відбулися нові трюси й арештування. Відома з повідомлення на висторок 25—26 ч. арештували і екзавіанів (у) під арештом до слідчих арештів у Рівному. Володимир Крещука, місто голову тов. «Прогресс» в Золотуonu, Антона Демчука секретаря повстанського кооперативного банку в Золотуonu, Тараса Цуркевича в Лідях, Івана Журбу в Лідях. Про арешти в інших селах не маємо ще докладних відомостей. Арештованих головним культурно-просвітній діяч Золотуonu й околиць. Тому, що ходять сади, бунти то їх передають до розбору українським едиктам, щоб в разі справляння слухів могли явитися на суді. Думка однак, що провадять так далеко наліт у нас не даде, щоб величезні маси ставали перед розбором суду.

— Чи це виконання «w raibstwo» «buciu». Державні школи заклади постановають, що школи мають виконувати обов'язки в державній дусі. Як викладає таке виконання ілюструє факт, який зайшов дня 25. травня п. р. на Левадійці коло Львова. Коли української священик о. Гаврилюк переходив попри польську школу, ученики тої школи, а саме Барбелі і Рухеліні в VI кл. і Рендас в V кл. почали кидати на нього камені. Той факт викликав велике обурення у всіх громадян і став загальною відомий. Не виключаючи на те, управа польської школи мовчить, мовчать батьки вихованців і мовчить влада «безпечальства». Чи вони всі згодні з засадою «qui edis comestis videtis», не признають такого виконання виконанням «w raibstwo» «buciu»?

— Оскарівка. У французькому журналі «Revue Internationale» з дня 30. травня, маємо нову статтю про наші справи: одні пера д-ра Мик. Лозинського «Питання захисту Польщі» і друга, знаменна буквами «А. П.» про українські землі під Польщею, у зв'язку з умовами мирного договору.

— Новий «сальон» розпусти у Львові. Недавно, бо заздалека кілька тижнів тому мав Львів велику сенсацію з приїзду відкриття «сальону» розпусти півні Станиславської при вул. Льва Саліні. В сальоні тої «мадам» сходилися молоді мукати і панни зі старими і молодими паними з виного товариства. Перші для заробітку, а другі для прикраси. Пам'ятаю Станиславську скоро й засудили на кілька місяців тюрми за намову до розпусти і її підтримували. Тепер відкрито новий «сальон», але ще виного стилю при вул. Зелений. Утримувала його пані Іза Олеська, відома у Львові зі свого повного дивертисменту гуляч життя. Мадам Олеська мала зі свого сальону величезні гроші, бо до неї мали вступ тільки пани і панни з кайдобрішого товариства і тільки такі мущини, що славилися своїм багатством. Не диво, що пані Олеська завжди бігала брижантинами і золотом. При такому товаристві легко було зібрати сальон у дискреті. Свого часу була властивість того іквітного сальону казармистою панною, потім казармистою артисткою, а останнім часом виходила а склад казармистої трупі Любомирського. Як артистка їздила по краю, мала широкі зв'язки, ну і могла таким чином зібрати до свого сальону кайдобріший товар та ще добрийшій його відбориш, одним словом: Львів росте!

— Підприємства звільнення білетів. Про яку повідомляли ми у вчорашніх новинах, викликає скрізь з боку громадян голос великого обурення. В союбі буде в ній справі згодошення інтервенції, призначено ж. и. міністрові шляхів його надати задоволення, що звільнює примосить дохід. Намірена підприємця викладала бй, що ж-стає шляхів і фінанси галузю знову рятують дефіцит державних коштів, обидва витягання з кишені подорожніх останнього гроша. Очевидно, що подорожні звільняють зменшити фреквенцію подорожжю.

— Подія б. політичного впливу. Дня 13. п. м. вийшов на волю зі слідчої тюрми при вул. Баторія у Львові (переселення туди із Пережичів) Мулярчук Микола ст. ф., який був арештований під замітною записку з 58. 5. 10. березня п. р. в Балигороді. Заданий одержував харчування до Комітетів для політ. звільнення відразу в Пережичів та у Львові, і отже додержую склади Комітетів шире воляку. Зокрема шире дає Ви. д-ром

Загайкевичем, д-ром Шухтаневичем та іншим німцем за їх старанням заклади випущення його на волю.

— Концерт. Перше турне артистичної спільноти «Комета» має невідомі закінчення. До того часу театр дав 4 вистави в Рогатині, 2 — в Бережанах, 3 — в Тернополі і 2 — в Збараж, по чім відіхав на три вистави до Золочева, звідки поверне до Львова, де його вистави відбудуться в с. Муз. Тов. ім. М. Лисенка — 31. травня і 2. червня.

— Від українського морев. Тов. а опіні над інвалідами. Преподаний виділа станиціанського товариства республікою ч. 6547 (пр. 6) із дня 7. травня 1923 р. дозволив нашому товариству на збірку добровільних жести на інвалідів у двох днях погорітих Зелених Свят, себ. то 7. і 8. червня по містах і селах на території станиціанського товариства. Також ж. и. дозволення сподіємося від товариства у Львові і Тернополі. Просимо місцеві Комітети, Бес. оо. парохія і др. зацікавлені перевести на міс. збірку, особливо під червоним підписом. Сім соток тяжко оканічних інвалідів УГА, где виступають на що поміч українського загалу. — Голосна Управа УКТОНІ.

— Концерт Івана Франка в Станиславові відбудеться не в суботу 6. а в четвер, 4. червня 1923 о год. 8. вечером в с. Українського Союзу.

Поір! Неділя 31. травня 1923.

Український Город!

Прилюдний Виетуп і ФЕСТИН

„Сокола-Батька“.

Слідами нашого спорту.

Не берусь тут говорити про потребу спорту, як чинили суспільно-виховного, чи середника до переїзду народньої плідн. Його вагу вже всі признають з лийком у „зв.“ по галицькій думкоюч людей. Хоту звернути увагу на сам розвій спорту, його напрям і недомаганія.

Щоб розвій нашого спорту пішов як слід, мусить ах скрізь у більших пентрах мати до того відповідні майдані. Якже вглядати би тепер спорт чи фізичне виховання львівської молоді, коли до війни не був проф. Боберський довів до здобуття т. зв. площі Сокола Батька? А треба пам'ятати, що здобувачи ту площу, він мав на увазі й інші цілі. Той майдан очевидно не в теперішніх розмірах — мав стати і місцем народнього парку, передусім для незацікавлених перста. Тут мали відбуватися народні свята („Volksfest“). Останні досі не мають, що такі свята не в силі відбуватися на тій площі, бо і С.-Б. числяться більше з маганнями наших спортивних установ ніж з потребами „Сили“ чи інших товариств з подібними цілями. А не можна чейже відмовити їм дуже важних організаційних завдань, передусім відносно тих перста, які не все були наші, тоді, коли ми їх потребували.

Що торкається спортивних майданів, то за їх відсутності маємо йде шле спортивне життя в такому Станиславові. Переїздивши і в українських містах. Здобути їх, неперша шль наших спортивців. Певне, що й тут вони створюються зі спротивами галицької думки, так, як ми слова по виступі „Силової Чайки“ в Пережичів, коли то я звернув у часопіс увагу на потребу такого майдану. Тоді то львівські діти говорили між собою: „хто нас має вчити, що маємо робити ми самі змемо“. Певне, що життя і обставини навчать усіх, але жаль змарнованого часу.

Сам напрям нашого спорту не йде по тому шляху, по якому слід йовати. Він повинен захопити як найширші перста молоді обох полов. — Що ж бачимо? Ремісничої чи пак робітничої молоді він не обхотює зовсім або в дуже малій мірі. А навіть годі знайти іроніків для тої молоді, що гуптується на передмістях. Певне, що між шильною молоддю легше працювати. Одиак через те маємося спортивний рух зі своїм звичаєм обхотити широкі верста міста. Тому більше уваги треба присвятити ремісничій молоді.

Другою болячкою є те, що за спорт вважають у нас передусім копаній м'яч і ситковку. Копаний м'яч сам собою дуже гарна гра, але одностороння й виключно шкідлива лише його є хибним кроком, бо клаючі мають на ош ступити лише 11 граців-мистців які покусуються поперді перед публікою. — Щодо ситківки то ця гра стала модною і обхотює передусім людей, які не плавають і задала спорту але яких мають гарний одяг і багаті блетіти перед догнучи, що ось мова, і з грою теніс. При такому стані справі врозить те, що ситківка допоможе лише антиворити за кілька дів тм тм. азототі молоді.

Якщо спорт має дійсно стати засобом виховання нації то треба його провідникам у нас добре знати і виступати над його веденням. Бо вже ніяк не упорядкованим розбитком спорту звичайні дівні зморожальні поля. І так як маємо вже серед нашої молоді — на шість різних типів, які позв дійсно технічно добрим копаніям маємо нічого більшого не вміють, як тільки більше ніщо не інтересує і які — стають байдужі для родина ну і суспільства. Певне, як наші буде економічно сильна то і їх зуміє утримати на те, щоб наші аматери стали дійсно привелими видівцями для багатих перста і для широкі публіки. Але тепер на спорт не слід глядіти ні як на забаву ані як на ажерело заробітку. І тому, щоб не скрилилися ідеї спорту й не зійшла на мавні його ситла шль — мусить цікавитись спортом і ті поважні громадяне, які домілі відноситься до спорту з таким легковаженням.

С. Гайдушок.

ОПОВІСТКИ.

Український Недідинприсний тат. 0. Мітневич.

Городенка. — Сала Нар. Дому. Субота 30.V. „Вихрест“. Неділя 31.V. „Пан Ткачовський“. Понеділок 1.VI. „Майська ніч“. Віторок 2.VI. „Він“.

Середа 3.VI. Послідні вистави. „Дні нашого життя“ (премера). 1874 21—?

Дирекція дівочої гімназії У. П. Т. в Станиславові подає до відома, що: 1) вступні іспити до клас II, III, IV, V, VI і VII відбудуться в дні 22. і 23. червня 1923 р.; 2) вступні іспити до I. класу дия 27. червня від год. 9:30 рано; 3) вписи до клас I.—VII. на шк. рік 1923/26 відбудуться в дні 27. 28. і 30. червня 1923 року. Письменні зголошення до вступних іспитів приймає вже тепер Управа гімназії (Станислав, вул. Липова ч. 80.) — Н. Данил. 2037 1—5

Дрібні оголошення.

ПЕРШОРЯДНІ

ГУМОВІ ПЛАЩІ

мужеські жіночі

30Л. 25.— 30Л. 29.—

поручає у великій виборі

Спеціальний склад Пиклею і Церат

Александр Гааса

Львів, вул. Леґіонів 3.

ПОДЛЮТЕК Зигмунтівська 9. випродує вибажну гардеробу для пани і дітей поніше фабричних ціл. Поручає свою вірцеву роботу. 2032 1—1

ПОМОЖУ, згідно заступлю в веденню парохі з мешканцями і хара в гірській околиці. Зголошення приймає: Чехотич, Борки великі. 2034 1—1

ПОШУКУЮ якогось зам'яття, до неї пори призовав в моднійшій склепі. Ласкаві зголошення просяться надіслати на адресу: Замость, склеп Фрайберга, для Севера. 2036 1—1

АГЕНТА до подорожі по селах, до розпродажі кіс і селів пошукуються. Інформацій уділяє бюро денників, Гетьманська 22. 2035 1—2

З ДНЕМ 1. червня пошукую співзвуча з капіталом, або обійму посаду управителя кооператива, чи то торгові прихатної власності: С. Джула купець, Підзолочиска, кооперативна „Збруч“. 2038 1—1

ДЯК з теноровим голосом, може вести хор, пошукую посади. Зголошення на адресу Гуменок Павла Коріві п. Глубічок вел. 2039 1—1

ЛІТНИСЬКО к. СКОЛЬОГО з позним удержанням від 4—6 золь. денно. Зголошення до 27. травня Ропицька Львів, Зелена 17. II поз, північне Коростів почта Сколе. 2014 4—5

МЕШКАНЦІ ЛЬВОВА

і з провінції нехай карі

стають з небу. дешові

ЗАГАЛЬНОЇ ПРОДАЖІ

ВЗУТТЯ лише першої якості у зм. ній зі солідності фірми

С. ФЕДЕР, ЛЬВІВ, Сикстуська ч. 7.

Пачоки і скаринки за безцін. — Оглядайте виставу і подивіться на це

BOSCH свічки, магнети, рефлектори, фары, потяче В. и. о. л. а. Т. р. а. д. а. Львів, Подольського 2. 1923 а) 54

ФОРТЕПІАНО, П'яний, Фісгармоні, першорядні фабрики, найкращі моделі, можливо найдешевше пропоз. куку, змінює готіюкою фірма, істотно від 30. а) ГАНАК Павська 21, Тел. 36—45, 2041 1—10

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Радівця не відомий.

Спеціаліст в венеричних і шкірних недугах

Д-р Іван Гриневецький

лікар Загального Шпиталю і Народної Лічниці

ордиує при вул. Пекарський 25

від год. 3—5.

АДВОКАТ

Д-р ІВАН СТАНЬКО

2030 веде канцелярію

В Любачеві — в Ринку

(в домі над головною трафікою)

ПОДЯКА.

Українські емігранти в радетський повіт, агитовані в заломовані комітетах в Newark-y і Northampton Ра в Америці, прислали в квітні п. р. на заложення і введення в життя механічно-спосарської роботи при Кредитово-торговельній Спільноті Радехові по 100 дол., разом 200 долларів.

За цей дар в імені прийнятих з науки хлопців складає щедрий зм. лийкам сердечну подяку. 2033 1—1 Управа кооператива.

Огорожа

Дротяні сітки мита леві і зелена до відог Рафш, Сига, Швайш сьна Бляхи дірнові

И КОНДРАТ

1993 Львів, (—)

Пасан Феллері.

Годинникарські роботи під управою швайшарських сит фатоних виконують Г. ГУТТЕРМАН, Сикстуська 14. Тел. 18—81. Роботи з пачоки за 2026 коняться негайно. 2—10

Власний виріб. Ціни фабрики

КОВДРИ — МАТЕРАЦІ

Пруж. Вклады — Отомат

ГОТОВІ ПРОСТИРАЛА ПІД КОВДРИ І НА ПОСТЕЛЮ

ПІШВИ — ПОЛОТНА — ШИФОНИ

РУЧНИКИ — СКАТЕРТИ — ХУСТИНКИ

Коци - Дивани - Фіранки

Хідники - Церати і т. д.

НАЙДЕШЕВШЕ ПРОДАЄ

Фабрика Постелі

ПЕТРУШЕВСЬКІ

МЛЕКО

Львів Коральницька ч. 6.

Для інститутів, шпиталів, повстанців і т. д.

1932 офертові мизки.

Почення ніг,

пук, пух і т. п. побудується пивом, гермалачі спеціального пуду і БАКАВЕР, — Мільон людей вичисли. Висхідний год С. Федер, Львів, Сикстуська ч. 7. 1985 на фірму С. Федер і ч. лок 7. 4—10